

да отъ господаря си, че го ограничава, че не му плаща редовно.

Когато слугата и господарътъ сж вънъ отъ човѣка, той знае причината за своитѣ страдания. Какво ще кажете, когато страдате и се смущавате безъ външни господари и слуги? Причината за страданията се крие въ човѣка, въ неговитѣ сѣтвива. Ако нѣмаше очи, човѣкъ не би виждалъ, какво правятъ хората, и нѣмаше да страда. Ако нѣмаше уши, той не би чувалъ, какво говорятъ хората, и нѣмаше да страда. Ако нѣмаше уста, човѣкъ не би отговарялъ на разговоритѣ на хората, и нѣмаше да страда. Чрезъ устата любовта се изявява. Следователно, устата трѣбва да дълготърпи, да бжде благосклонна, да не завижда. Ако по-малкото братче види въ чинията си ядене по-малко отъ това на по-голѣмия си братъ, то започва да вика, да се сърда — завижда. Ако му дадатъ много ядене, ще го остави настрана, не може да го изяде. Въпрѣки това, то завижда. Щомъ влѣзе завистьта въ него, то започва да се смущава и да страда. Не е въпросъ човѣкъ да нѣма очи, уши, уста, носъ, но той трѣбва да възпитава своитѣ сѣтвива. И като вижда, и като чува, и като помирисва, той трѣбва да знае, кое е за него и кое не е, колко и кога му е нужно нѣщо и т. н. Остави ли се на своитѣ низши желания, той никога нѣма да се насити. Ненаситно е човѣшкото око.